

Bruxelles, den 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

Modernisering af momsreglerne for e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænserne

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere (B2C) på tværs af grænserne. Årsagerne til lanceringen af pakken er nøje anført i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer – COM(2016) 757. I forbindelse med udarbejdelsen af disse forslag har Kommissionen som led i dagsordenen for bedre regulering foretaget en lovgivningsmæssig kvalitetskontrol af den nuværende mini-one-stop-shop (MOSS), som anvendes for B2C-levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser, samt af ændringerne i 2015 af leveringsstedsreglerne for sådanne ydelser. Ved denne kvalitetskontrol blev det konstateret, at det krav, der blev indført i 2015, om at anvende to separate beviser til at fastslå kundernes etableringssted, er særlig byrdefuldt for små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder.

Forslaget til ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem¹ sigter mod at rette op på denne svaghed fra og med 2018 ved at indføre bestemmelser om, at virksomheder, der sælger og leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser for op til 100 000 EUR på tværs af grænserne inden for EU, kun vil skulle indgive ét enkelt bevis.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 397 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem² ("momsdirektivet"). Ifølge denne artikel træffer Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af momsdirektivet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, eftersom det identificerede problem (stor administrativ byrde for navnlig SMV'er) skyldes et krav i den gældende forordning. Med forslaget lettes dette krav, og det vil således klart skabe en større merværdi, end hvad der kan opnås af medlemsstaterne.

• Proportionalitet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, dvs. det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig målet om et velfungerende indre marked. I lighed med subsidiaritetstesten kan medlemsstaterne ikke løse problemet og årsagerne hertil uden et forslag om ændring af momsdirektivet og tilhørende retsakter. Forslaget er proportionelt, idet det indebærer en betydelig forenkling for SMV'er og mikrovirksomheder. Forenklingen medfører dog ikke en overdreven trussel mod medlemsstaternes momsindtægter, eftersom den

¹ EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1.

² EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

samlede omsætning for de virksomheder, som vil have fordel af forenklingen, anslås at udgøre kun 0,3 % af det samlede grænseoverskridende salg af de berørte ydelser.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag ændrer Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænserne. Resultatet af den efterfølgende evaluering, høring og konsekvensanalyse er nøje anført i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer – COM(2016) 757.

I forbindelse med høringen af interesserede parter blev det konstateret, at det krav, der blev indført med ændringerne af leveringsstedsreglerne for elektroniske ydelser i 2015, om at indhente to separate beviser til at fastslå kundernes etableringssted er særlig byrdefuldt for SMV'er og mikrovirksomheder. Det kræver, at de udvikler systemer og investerer i handelssoftware, som ikke står i et rimeligt forhold til omfanget af deres grænseoverskridende salg. De forenklede dokumentationskrav komplementerer indførelsen af et loft for grænseoverskridende salg for 10 000 EUR i forslaget til ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF, som indgår i denne pakke. Rent kvantitativt vil 6 500 virksomheder ved indførelsen af et loft for grænseoverskridende handel inden for EU i 2018 blive taget ud af MOSS-systemet, hvilket vil give disse virksomheder besparelser i forbindelse med overholdelse af reglerne på 13 mia. EUR. Indførelsen af det forenklede dokumentationskrav i 2018 vil gavne yderligere 1 000 virksomheder. Ifølge den undersøgelse, der ligger til grund for konsekvensanalysen, vil kravet om et enkelt bevis ikke medføre en overdreven trussel mod medlemsstaternes momsindtægter.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænserne. Den samlede pakkes budgetmæssige virkninger er beskrevet mere detaljeret i begrundelsen til forslaget om ændring af momsdirektivet – COM(2016) 757. Denne ændring ventes ikke at medføre omkostninger for skatteforvaltningerne i forbindelse med tilpasningen til det nye loft og vil kunne gøre det lettere at føre kontrol med sådanne virksomheder. Som beskrevet ovenfor ventes denne ændring ikke at medføre en overdreven trussel mod de samlede momsindtægter, da de udgør 0,3 % af det samlede salg på tværs af grænserne.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kravet i artikel 24b, litra d), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, hvorved der ved levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske ydelser til en ikkeafgiftspligtig person skal indhentes to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, med henblik på at fastlægge kundens etableringssted, er yderst byrdefuldt for virksomhederne, særligt små og mellemstore virksomheder. Det skyldes, at deres forretningsprocesser og omsætning ikke er tilstrækkelige til at begrunde en investering i dyre teknologiske løsninger, der kan sætte dem i stand til at indhente to særskilte beviser for

kundens placering. I henhold til dette forslag vil ét enkelt bevis således være tilstrækkeligt, når den samlede årlige værdi af de leveringer (uden moms), der er omhandlet i artikel 24b, litra d), er lavere end 100 000 EUR. Denne forenkling bør gælde allerede fra den 1. januar 2018, da det ikke kræver ændringer af IT-systemet til registrering, angivelse og betaling af moms (MOSS-systemet).

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011² fastlægger de nærmere bestemmelser om formodninger om kundens etableringssted med henblik på at fastslå stedet for levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser til ikkeafgiftspligtige personer.
- (2) Evalueringen af kravene for anvendelse af disse formodninger har vist, at det er yderst byrdefuldt for afgiftspligtige personer etableret i en medlemsstat, som leverer sådanne ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i andre medlemsstater, i visse tilfælde at skulle indhente to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, for kundens etableringssted, bopæl eller sædvanlige opholdssted.
- (3) Denne byrde er særlig stor for små og mellemstore virksomheder. Kravet om at indhente et enkelt bevis bør reducere forpligtelserne for sådanne virksomheder, som leverer til andre medlemsstater inden for EU for under en bestemt værdi.
- (4) Forenklingen af kravet om at indhente bevis for kundens etableringssted supplerer de ændringer, der indføres med artikel 1 i Rådets direktiv [...] /EU³, af særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF og bør derfor anvendes fra samme dato.
- (5) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 24b indsættes følgende som stk. 2 og 3:

"Ved levering af ydelser, der falder ind under stk. 1, litra d), hvor den samlede værdi af sådanne ydelser, ekskl. moms, som leveres af en afgiftspligtig person fra dennes hjemsted for

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

³ Rådets direktiv [...] /EU af [...] om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

den økonomiske aktivitet eller faste forretningssted i en medlemsstat til en person, der er etableret, har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, ikke overstiger 100 000 EUR eller en tilsvarende værdi i national valuta i det indeværende og det forudgående kalenderår, formodes det, at kunden er etableret, har bopæl eller sædvanligt opholdssted på det sted, som leverandøren har udpeget på grundlag af et enkelt bevis som anført i artikel 24f.

Hvis det loft, der er omhandlet i stk. 2, nås inden for et kalenderår, finder nævnte stykke ikke anvendelse fra og med dette tidspunkt og frem til det tidspunkt, hvor betingelserne i stk. 2 atter er opfyldt."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*